

تحلیل سبک‌شناسی فراشعر پست‌مدرن و فراشعر فرائیستی

آرش آذربیک^۱، نیلوفر مسیح^۲، منیژه سفیدبری^۳

چکیده

فراشعر پست‌مدرن نتیجه دیالوگ با کلان‌روایت پست‌مدرن و فراشعر فرائیستی منتج از تمدن ایران و شاخصه‌های فکری-فرهنگی آن می‌باشد. این دو سیستم نگرشی-نگارشی برگرفته از نظریه‌های آرش آذربیک در شعر دهه هفتاد است. در جهان مدرنیست عقل یا امر معنا بخش ابژکتیو، معنا را برساخته جهان بشری و حاصل قراردادهای می‌انگارد، در صورتی که به باور آذربیک، لوگوس سرچشمه معنایند ابژکتیویته هستی مستقل از افراد و جهان می‌باشد و معنا قراردادی و عرض نیست. از این رو در تبعیت عقل که از سوژه و ذهن پیروی می‌کند در آثار و متونی مانند فراشعر پست‌مدرن خوانشگر با سوژه اسکیزوفرنی، فروپاشیدگی معنا، شکست روایت، انواع بازی‌های زبانی، دستورستیزی، نحوستیزی و... مواجه می‌شود. در فراشعر فرائیستی جهان «من» یا سوژه به تنهایی نیست و بیرون از «من» امر معنایند ابژکتیویته مستقل از افراد و جهان به «من» یا سوژه و جهان معنا می‌بخشد. از این رو در فراشعر فرائیستی، روایت منسجم دیالوگ-مونولوگ‌محور، کلمه-کاراگری، دگرسوژه‌گرایی و... حضور دارد. این نوشتار درصدد است به تحلیل سبک‌شناسانه دو سیستم فراشعر پست‌مدرن و فراشعر فرائیستی پرداخته و ضمن معرفی آن‌ها، وجه ممیزها و وجه اشتراک‌ها را بیان کند.

کلمات کلیدی: فراشعر پست‌مدرن، فراشعر فرائیستی، رضا براهنی، شعر دهه هفتاد، بازی زبانی.

Arashazarpeik5858@gmail.com

niloufarmasih@gmail.com

m.sefidbari@gamil.com

۱. پژوهشگر اندیشکده کلمه‌گرایان ایران (فرائیسم) (نویسنده مسئول)

۲. پژوهشگر اندیشکده کلمه‌گرایان ایران (فرائیسم)

۳. پژوهشگر اندیشکده کلمه‌گرایان ایران (فرائیسم)

Stylistic analysis of postmodern meta-poetry and faraeasti fara-poetry

Arash AzarPeyk

Researcher of Kalameh Garayan-e- Iran Institute (corresponding author)

Niloofar Masih

Researcher of Kalameh Garayan-e- Iran Institute

Manijeh sefidbari

Researcher of Kalameh Garayan-e- Iran Institute

Abstract:

Postmodern metapoetry is the result of dialogue with postmodern macro-narrative and faraeasti farapoetry resulting from Iran's civilization and its cultural-intellectual characteristics.

These two attitude-writing systems are derived from the theories of Arash Azarpik in the of the seventies poetry decade. In the modernist world, reason, or the objective meaning-giving matter, thinks that meaning is made by the human world and the result of conventions, while according to Azarpik, Logos is the meaningful source of the objectivity of existence, independent of individuals and the world, and meaning is not contractual or arbitrary. Therefore, in following the intellect that follows the subject and the mind, in works and texts such as postmodern metapoetry, the reader is faced with the subject of schizophrenia, the collapse of meaning, the failure of the narrative, all kinds of language games, ungrammaticality, syntax, etc

In fara-poetry, the world is not "I" or the subject alone, and outside of "I", the meaningful thing of objectivity independent of people and the world gives meaning to "I" or the subject and the world.

Therefore, there is a coherent narrative of dialogue-monologue-centered, word-character, heterosubjectivity and presence in Faraist's farapoetry.

This article tries to analyze stylistically two systems of postmodern metapoetry and Fraistian farapoetry, and while introducing them, it will express the features and commonalities.

Key words: postmodern metapoetry, faraeasti farapoetry, Reza Brahni, Poetry of the seventies, language game